

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΕΡΓΑΤΟΎΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ
(Ο.Β.Ε.Σ.)

γραφεία: Βερανζέρου 34, Αθήνα
τηλ.: 52.29.189
αριθ. πρωτ. 859

Αθήνα, 11/9/1985

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας
κον Σιμίτη.

*****

Η συνεχιζόμενη οικονομική κρίση αποτελεί ένα από τα κορυφαία ζητήματα της χώρας. Και με τη σειρά της αποτελεί σήμερα το κυρίαρχο πρόβλημα των εργαζομένων κι όλων των λαϊκών στρωμάτων.

Οι βιομηχανικοί εργάτες συγκαταλέγονται στα στρώματα εκείνα, που έχουν δεχθεί το μεγαλύτερο βάρος της οικονομικής κρίσης, αντιμετωπίζοντας τη στασιμότητα της βιομηχανικής παραγωγής, την ανεργία, τις απολύσεις, τα κλεισίματα επιχειρήσεων ή την υποαπασχόλησή τους και γενικώτερα την αποεπενδυτική κερδοσκοπική πρακτική των βιομηχάνων.

Στην πλειοψηφία τους οι βιομηχανικές επιχειρήσεις βουλιάζουν κάτω απ' τα βάρη μιάς τεράστιας υπερχρέωσης που υπερκαλύπτει πολλές φορές, όχι μόνο το επίσημο μετοχικό κεφάλαιο, αλλά και τα συνολικά διαθέσιμά τους. Η υπερχρέωση αυτή, πούχει την αιτία της στην παρασιτική πρακτική των βιομηχάνων, αλλά και του τραπεζιτικού συστήματος, παίρνει ολοένα και περισσότερο τα χαρακτηριστικά της προβληματικότητας, καθώς η συνεχιζόμενη μείωση των επενδύσεων, μειώνει κάθετα την ανταγωνιστικότητα των βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Οι βιομήχανοι μέσα στις συνθήκες της κρίσης αποφεύγουν κάθε παραγωγική επέκταση. Αποφεύγουν ακόμα και την ανανέωση του μηχανολογικού εξοπλισμού που ήδη υπάρχει.

Κάτω από την λογική της άμυνας απέναντι στην οικονομική αβεβαιότητα επιλέγεται η συρρίκνωση της παραγωγικής δραστηριότητας σ' αυτούς τους τομείς και σ' αυτά τα επίπεδα, που εγγώνται τη διασφάλιση των κερδών τους. Έτσι, δίπλα στο κλείσιμο ή τη χρεωκοπία

επιχειρήσεων έχουμε γενικευμένο το φαινόμενο του κλεισίματος ολοκληρών παραγωγικών τμημάτων και της υποκατάστασης των αντίστοιχων βιομηχανικών ειδών, είτε με την ανάθεσή τους σε φασόν, είτε με εισαγωγές, που κατά κανόνα τις πραγματοποιούν οι ίδιες οι επιχειρήσεις.

Το φασόν ήδη έχει κυριαρχήσει στους παραγωγικούς τομείς του ιματισμού και της πλεκτικής. Έχει επεκταθεί σημαντικά στο χώρο των πλαστικών, της κατεργασίας ξύλου κ.λ.π.

Αντίστοιχες μορφές έχουν αρχίσει να κυριαρχούν και στο επίπεδο διακίνησης των προϊόντων των επιχειρήσεων με τη διάλυση των παλιών δικτύων διανομής και την ανάθεση σε υπερβολάβους, διανομείς, ανεξάρτητους πλασιέ κ.λ.π.

Ιδιαίτερα έντονη επίδοση στην υποκατάσταση της ντόπιας βιομηχανικής παραγωγής από εισαγωγές έχουν οι θυγατρικές των πολυεθνικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στην Ελλάδα. Σαν συνέπεια αυτής της κατάστασης έχει ήδη σχεδόν αποδιοργανωθεί η βιομηχανία αμαξωμάτων και αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα η βιομηχανία ηλεκτρικών συσκευών και ηλεκτρονικών ειδών.

Η ψήφιση του ν. 1386/83 και η δημιουργία του Ο.Ο.Α.Ε. αποτέλεσαν θετικό μέτρο, μέσα απ' το οποίο έγινε δυνατό να συνεχιστεί η λειτουργία 42 προβληματικών επιχειρήσεων, κάτω απ' την εθύνη του Οργανισμού και με νέα διορισμένη διοίκηση. Όμως, παραμένει ακόμα ανοιχτό το ζήτημα της οριστικής εξυγίανσης των επιχειρήσεων αυτών και φυσικά το ξεκαθάρισμα των κριτηρίων, με βάση τα οποία θα υπάρξει μια διαδικασία εξυγίανσης.

Αξίζει επίσης να τονιστεί ότι δεν υπάρχουν αποτελεσματικοί μηχανισμοί για την κρατική-κοινωνική παρέμβαση στη λειτουργία και τον έλεγχο των βιομηχανικών επιχειρήσεων.

Με βάση όλα τα παραπάνω, οξύνονται συνεχώς όλα τα δομικά αρνητικά στοιχεία της Ελληνικής βιομηχανίας: χαμηλός βαθμός προστιθέμενης αξίας, τεχνολογική καθυστέρηση κι εξάρτηση, μειωμένη ανταγωνιστικότητα κ.λ.π.

Οι βιομήχανοι απ' τη μεριά τους εμφανίζονται να διατυπώνουν προϋποθέσεις, προκειμένου να προχωρήσουν σε επενδύσεις. Όμως, και οι όροι τους είναι απαράδεκτοι, τείνοντας να επιβάλουν στην Κυβέρνηση μια ανοιχτά μονεταριστική πολιτική, αλλά και αντανakλούν στην ουσία μια προσπάθεια δημαγωγικής ωραιοποίησης του ρόλου της ιδιωτικής

πρωτοβουλίας, η οποία μέσα στα πλαίσια της συγκεκριμένης ελληνικής οικονομικής συγκυρίας αποφεύγει την βιομηχανική παραγωγική δραστηριότητα.

Κι αυτό, όχι ειδικά για λόγους πολιτικούς, όπως συχνά λέγεται, αλλά κύρια για οικονομικούς κερδοσκοπικούς λόγους.

Το Ελληνικό Κεφάλαιο ούτε θέλει, ούτε μπορεί να συμβάλλει στο ξεπέραςμα μιας κρίσης, που βασικά αντανακλά το αδιέξοδο του οικονομικού καθεστώτος, που οικοδομήθηκε ακριβώς "κατ' εικόνα και ομοίωσή του".

Αναπόφευκτα, λοιπόν, η πρόκληση μπαίνει επιτακτικά μπροστά στις προοδευτικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της χώρας, για τη διαμόρφωση μιας πολιτικής εξόδου από την κρίση μέσα από ριζικές δομικές θεσμικές αλλαγές.

Η Ο.Β.Ε.Σ. προβάλλει διεκδικητικά το αίτημα για τη δραστήρια αποφασιστική κοινωνική παρέμβαση σ' όλη τη σφαίρα της βιομηχανικής και, ευρύτερα, οικονομικής δραστηριότητας. Και το εξειδικεύει στα εξής βασικά σημεία:

- 1) Να υπάρξουν από τη μεριά του δημοσίου και των κοινωνικών φορέων επενδύσεις στη βιομηχανία με στόχο την καθετοποίηση και εξυγίανση των υπάρχοντων κλάδων και την ουσιαστική αύξηση της προστιθέμενης αξίας τους. Επίσης να υπάρξουν επενδύσεις για τη δημιουργία νέων βιομηχανικών κλάδων με στόχο την υποκατάσταση των εισαγωγών, την ανάπτυξη της παραγωγικής βάσης της χώρας και ιδιαίτερα του τομέα παραγωγής μηχανών και βαρειάς βιομηχανίας. Οι επενδύσεις αυτές θα πρέπει να ενταχθούν στον κοινωνικοποιημένο τομέα της οικονομίας και να προωθηθούν μέσα από διαδικασίες αποκεντρωμένης περιφερειακής ανάπτυξης με την αποφασιστική συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των μαζικών φορέων και πάνω απ' όλα των εργαζόμενων. Ιδιαίτερα θα πρέπει να ενισχυθεί η ίδρυση και λειτουργία συνεταιριστικών και αγροτοβιομηχανικών επιχειρήσεων.
- 2) Να δημιουργηθούν εποπτικά συμβούλια κατά τομέα βιομηχανικής παραγωγής και κατά περιφέρεια με την αποφασιστική συμμετοχή των εργαζομένων και με αρμοδιότητες:

* τον προγραμματισμό της παραγωγής κατά βιομηχανικό κλάδο και κατά περιφέρεια.

* τον έλεγχο στις επενδύσεις, στις τιμές και στην πορεία λειτουργιάς των επιχειρήσεων.

Αναλυτικότερα, τα εποπτικά συμβούλια πρέπει να έχουν:

α) Μηχανισμό και τεχνικές δυνατότητες για την ολοκληρωμένη μελέτη των προβλημάτων και των μέτρων εξυγίανσης, αναδιάρθρωσης και ανάπτυξης του οικονομικού τομέα που τους αφορά.

β) Τον έλεγχο και την πρωτοβουλία πάνω στην κατανομή των κάθε είδους χορηγήσεων και πιστώσεων.

γ) Την πρωτοβουλία για την αξιοποίηση κάθε εξαγωγικής δυνατότητας και το συντονισμό των επιχειρήσεων προς αυτή την κατεύθυνση.

δ) Τον έλεγχο των Επιχειρήσεων, όσον αφορά την εφαρμογή της νομοθεσίας σ' όλα τα επίπεδα (τιμές, κόστος, περιβάλλον κ.λ.π.).

3) Σε συνδυασμό με τη λειτουργία των κλαδικών περιφερειακών εποπτικών συμβουλίων και σαν θεμέλιο στη δράση τους, πρέπει να υπάρξουν φορείς, που να συνενώνουν σε κλαδικό κατ' αρχήν επίπεδο όλες τις ομοειδείς επιχειρήσεις, που βρίσκονται κάτω από δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο. Επιχειρήσεις δηλαδή, που, είτε είναι άμεσα Κρατικές, είτε υπάγονται στον Ο.Ο.Α.Ε., είτε βρίσκονται κάτω από τον έλεγχο των Κρατικών Τραπεζών κλπ. Τέτοιοι Φορείς πρέπει να δημιουργηθούν και στους στρατηγικούς Κλάδους της οικονομίας, όπως η Πολεμική Βιομηχανία, τα Ναυπηγεία, τα Τσιμέντα κ.λ.π. πάνω στη βάση της Κοινωνικοποίησης αυτών των κλάδων.

4) -Να μην κλείσει καμία από τις Επιχειρήσεις που βρίσκονται στον Ο.Ο.Α.Ε., και να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας.

-Να ενταχθούν στον οργανισμό όλες οι βιώσιμες προβληματικές επιχειρήσεις.

Οι προβληματικές να εξυγιανθούν με κατεύθυνση την κοινωνικοποίησή τους.

-Να υπάρξει διαχειριστικός έλεγχος και καταλογισμός ευθυνών.

Να απαλλαγούν απ'όλα τα αδικαιολόγητα χρέη που τους φόρτωσαν οι παλιοί ιδιοκτήτες και το τραπεζικό σύστημα. Να αποκλειστεί η επιστροφή τους σε ιδιώτες.

- 5) Άμεση κοινωνικοποίηση του τραπεζικού συστήματος και των Οργανισμών Κοινής Ωφέλειας..
- Υλοποίηση χωρίς αναστολές και νοθεύσεις του νόμου για τις Κοινωνικοποιήσεις.
- Εξυγίανση των Επιχειρήσεων αυτών με στόχο την κατάργηση του παρασιτικού χαρακτήρα του τραπεζικού συστήματος, την Ελληνοποίηση των προμηθειών των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, την ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών που προσφέρουν, και τη ριζική αντιμετώπιση των ελλειμμάτων τους χωρίς τιμολογιακές επιβαρύνσεις σε βάρος της λαϊκής καταπόνησης.
- 6) Αποφαστικά μέτρα για τον έλεγχο των τιμών με την ουσιαστική συμμετοχή των κοινωνικών φορέων και των εργαζομένων.
- 7) Χτύπημα της φοροδιαφυγής και της κάθε είδους αισχροκέρδειας (υπερτιμολογήσεις, υποτιμολογήσεις, αποκρύψεις αγαθών, δόλιες πτωχεύσεις, ατιμολόγητη διακίνηση προϊόντων ή παροχή υπηρεσιών κ.λ.π.).
- 8) Αυστηρός περιορισμός των εισαγωγών σε είδη πολυτελείας.
- 9) Μέτρα για την προστασία της Ελληνικής βιομηχανίας απ'τον αθέμιτο διεθνή ανταγωνισμό και κύρια από τον ανταγωνισμό των χωρών της Ε.Ο.Κ., και τις επιλογές του διευθυντηρίου της Κοινότητας.

Παράλληλα με τα μέτρα που αφορούν την κατάσταση της βιομηχανίας και της οικονομίας γενικώτερα είναι επιταχτική ανάγκη να υπάρξουν άμεσα μέτρα προστασίας των εργαζομένων και ιδιαίτερα των βιομηχανικών εργατών από τις συνέπειες της κρίσης.

Σαν άμεσα τέτοια μέτρα η Ομοσπονδία μας προβάλλει τα εξής:

- (1) Απαγόρευση των απολύσεων.
- (2) Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης στα 60 για τους άντρες, στα 55 για τις γυναίκες. Αντίστοιχη μείωση

για τους εργαζομένους στα βαρέα επαγγέλματα.

- (3) Καθιέρωση εβδομάδας 37 1/2 ωρών. Κατάργηση της υπερεργασίας, απαγόρευση των υπερωριών.
- (4) -Απαγόρευση της εργασίας στους συνταξιούχους.
-Υποχρεωτική συνταξιοδότηση όσων συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις.
- (5) Αυστηρός έλεγχος και περιορισμός στις υπεργολαβίες και το φασόν. Κατάργηση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, απαγόρευση διαθεσιμοτήτων.
- (6) Νομοθετική κατοχύρωση της Α.Τ.Α. πάνω στις συνολικά καταβαλλόμενες αποδοχές.

Το παραπάνω πλαίσιο αιτημάτων, αποτελεί και το πλαίσιο της 24ωρης Πανελλαδικής απεργίας, που έχει εξαγγείλει η Ομοσπονδία μας για τις 25 Σεπτέμβρη.

Τα αιτήματα που προβάλλονται είναι ώριμα αιτήματα των βιομηχανικών εργατών, βγαλμένα μέσα από την πείρα, τους αγώνες τους και τις συλλογικές τους αποφάσεις.

Καλούμε την Κυβέρνηση σε συγκεκριμένο διάλογο, γύρω απ'τα αιτήματα αυτά. Και πάνω απ'όλα, ζητούμε να υπάρξουν συγκεκριμένα αποφασιστικά μέτρα για:

- * Κοινωνικό έλεγχο σ'όλη τη σφαίρα της βιομηχανικής παραγωγής και της Ελληνικής Οικονομίας με στόχο την έξοδο απ'την κρίση, την εκβιομηχάνιση, τη δημοκρατική περιφερειακή αποκέντρωση και την αυτοδύναμη ανάπτυξη.
- * Προστασία των βιομηχανικών εργατών από την ανεργία, τις απολύσεις και τη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση.

Για την Ο.Β.Ε.Σ.

Ο Πρόεδρος

Χρίστος Κοκκινοβασίλης

Ο Γεν. Γραμματέας

Κώστας Μπακιρτζής

Αντιπορόμενη των αλλαγών

ΟΒΕΣ, 12/9.

- Χρησιμοποίηση του 2% επί αχρήστων μισών έσοδα (μια φορά επί δόγμα Ελλάδα) $\rightarrow$ να μειωθεί Αναμόρφωση
- φασόν - δόγμα στα οικόμια
- πρόσφι με σύμβαση όρισμένου χρόνου
Οι ΕΑΧ χρησιμοποιούνται για υ' αχρήστων αχρηστών
βουδα των αχρηστών αχρηστών

- Φορέας κατά όμμο έωχερίωση - ΠΥΡΗΛ, ΕΒΟ - το έχε έωχερίω ||

- Έωχερίωση προθεματικής ονύωου Αυξία

+ Μειωθέντος ορισμού Αυξία
 Μείωση του ορισμού έωχερίω - έωχερίω ορισμού !!
 έωχερίω του ορισμού έωχερίω $\left\{ \begin{array}{l} \text{μειωθέντος} \\ \text{ορισμού} \end{array} \right.$
 έωχερίω των αχρηστών των ορισμών $\left\{ \begin{array}{l} \text{μειωθέντος} \\ \text{ορισμού} \end{array} \right.$
 να έωχερίω ορισμού έωχερίω και το έωχερίω
 ορισμού.

$\rightarrow$ Γράμμα Πρωτονομήτα

- Τέταρα έωχερίω
- Δόγμα έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω

Αγγελίδης

- έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω έωχερίω